

Renée Lamberet, (1901-1980) αναρχική αγωνίστρια και ιστορικός

Στις 4 Οκτώβρη του 1901 γεννήθηκε η αναρχική αγωνίστρια και ιστορικός Renée Lamberet στο Παρίσι σε μια οικογένεια ελεύθερων στοχαστών.

Ήταν καθηγήτρια ιστορίας και γεωγραφίας, και συνεργάστηκε με τον Γερμανό αναρχικό ιστορικό Max Nettlau. Στο Παρίσι συνάντησε τον Nicolas Faucier, ο οποίος είχε οργανώσει μια επιτροπή αλληλεγγύης στην Επανάσταση στην Ισπανία και η ίδια συμμετείχε σε αυτήν. Αργότερα στην Ισπανία γνώρισε τον Bernat Rou Riera από την Μαγιόρκα, Γραμματέας Τύπου και Προπαγάνδας της CNT, με τον οποίο συζήτησαν. Χάρη σε αυτόν απέκτησε πρόσβαση σε πολλά αρχεία της Ισπανικής Επανάστασης τα οποία «φυγάδευε» στο σπίτι της στο Villeneuve Saint Georges και έτσι και διασώθηκαν μετά την ήττα του 1939. Στα αρχεία συμπεριλαμβανόταν αφίσες, φυλλάδια, καταγραφές και μαρτυρίες. Τον Ιούνιο του 1937 συμμετείχε στην Διεθνή Αντιφασιστική Αλληλεγγύη - Solidarité Internationale Antifasciste (SIA). Η δουλειά της εκεί ως μέλος ήταν να συμβάλλει στον «Σπάρτακος» δομή φιλοξενίας για τα παιδιά των προσφύγων από την χώρα των Βάσκων, την Αστουρία, και το μέτωπο στην Μαδρίτη.

Επίσης στην ίδια περίοδο συμμετείχε στο «Ισπανία και ο κόσμος» των εκδόσεων Freedom Press στο Λονδίνο των Vernon Richards and Dr. Francesco Gallasso. Επίσης συμμετείχε και σε ισπανικές αναρχικές εφημερίδες όπως οι Solidaridad Obrera, Catalunya and Nuestro. Με την ήττα της Επανάστασης μαζί με τον Faucier, βοήθησαν σημαντικά τους/τις εξόριστους/ες αναρχικούς/ες που μέναν σε κατασκηνώσεις στη νότια Γαλλία. Κατά την ναζιστική κατοχή παρέμεινε σε στενή επαφή μαζί τους κατά την δραστηριότητά τους στην αντίσταση.

Στην διάρκεια του πολέμου μαζί με την αδερφή της Madeleine και την May Picqueray συνέχιζαν την δουλειά της Αναρχικής Ομοσπονδίας στην παρανομία με κρυφές συναντήσεις στα δάση, πλαστογραφίες εγγράφων για τους/τις αναρχικούς/ες της αντίστασης στο τυπογραφείο του Ισπανού αναρχικού Laureano Cerrada κ.α. Μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο συμμετείχε στην επανίδρυση της Αναρχικής Ομοσπονδίας στη Γαλλία μαζί με τους Bouyé, [Roger Caron](#), Maurice Joyeux, Georges Fontenis, Maurice Fayolle κλπ. Με τους Caron, Bouyé, Giliane Berneri και André Senez, αλλά και άλλα άτομα συμμετείχε στην έκδοση στην έκδοση της μπροσούρας «Les libertaires et le problème social» («Οι ελευθεριακοί και το κοινωνικό ζήτημα») που κυκλοφόρησε το Μάρτη του 1945.

Ήταν μία από τα άτομα που οργάνωσαν το διεθνές αναρχικό συνέδριο το Φλεβάρη του 1947. Επίσης διεύθυνε την επιτροπή αλληλεγγύης των Βούλγαρων αναρχικών που υπέφεραν από τους σταλινικούς.

Έγινε μέλος της γαλλικής CNT το 1947 ενώ παράλληλα συνέχιζε ως ιστορικός να παίρνει συνεντεύξεις από τους/τις επιζώντες της Ισπανική Επανάστασης.

Το 1949 συμμετείχε στην ίδρυση του Γαλλικού Ινστιτούτου Κοινωνικής Ιστορίας - Institut Français d'Histoire Sociale (French Institute of Social History-IFHS), μαζί με τον αναρχικό ιστορικό Jean Maitron, μεταξύ άλλων. Χάρισε όλο της το αρχείο στο Ινστιτούτο λίγο πριν το θάνατο της.

Στις αρχές του 1950 η εξόριστη ισπανική CNT μπόρεσε να επανεκδόσει το Hijos del Pueblo/ A Las Barricadas χάρη στη Renée, που είχε κρατήσει ένα αντίτυπο.

Το 1951 έγινε μέλος της Επιτροπής Αναρχικών Μελετών - Anarchist Studies Commission (CEA). Αυτή η επιτροπή ήρθε σε ρήξη με την τάση γύρω από τον Georges Fontenis, η οποία πήρε τον έλεγχο της Αναρχικής Ομοσπονδίας στο συνέδριο του Μαΐου του ίδιου χρόνου.

Από το 1953 ως το 1956 ήταν γραμματέας του International Workers Association (IWA-AIT) και επιμελήτρια του εντύπου της οργάνωσης για την περίοδο 1953-1954.

Στα τέλη του 1960 ήρθε κοντά με την Union Federale Anarchiste (UFA) που ιδρύθηκε από τους Bouyé, Louis Laurent και René Lechainche. Επίσης συνέβαλλε στο έντυπο Liberté του Louis Lecoïn και στο Réfractaire της May Picqueray.

Πέθανε από καρκίνο στις 12 Μάρτη 1980.

Πηγή: [libcom](#), [Working Class History](#), [Anarcofeminismo Didático](#)

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα m(Α)nifesto